

KONTAKT MED G*R*I*N

Det Sällsynta Sällskapet för Gamla Radarjaktledare I Näringslivet

Nr 46

G*R*I*N-RAPP FRÅN VÅRKONTAKTEN 2015

Glada gamänger – det är bara förnamnet på Gamla Rrjalar när vi träffas på våra kontakter ett par gånger per år. Att vara Gammal Rrjal är ju härligt, det har vi många gånger konstaterat. Den nu genomförda kontakten bevisar påståendets riktighet, ännu en gång!

Sällskapet G*R*I*N:s årliga vårkontakt har alltså genomförts även i år och denna rapport försöker hjälpligt sammanfatta evenemangets innehåll och genomförande.. Här nedan finner du en avrapportering från vår senaste kontakt. Avsikten är som vanligt att göra de icke närvarande lite avundsjuka.

Den 22 maj 2015, under årets vackraste tid, hade styrkorna uppmanats till att ställa upp till studiebesök, föredrag och Rrjalmiddag. Det blev en träff som förmodligen kunde avläsas på Richterskalan!

Kontakter i stockholmstrakten brukar dra många Gamla Radarjaktledare, och denna gång var vi verkligen en gedigen samling. Särskilt hedersomnämmande bör de ha som åkt långa vägar! Följande synnerligen talrika trupp deltog i hela eller delar av programmet:

Torbjörn Alm	Torbjörn Armandsson	Gunnar Atterholm	Eskil Berglund
Ingmar Berglund	Jan F. Bergman	Lennart Berns	Anders Blennholm
Torbjörn Burström	Lennart Carlsson	Mats Carlsson	Rolf Smälle Ericsson
Hans Erling	Hans Fehrström	Bo Fredriksson	Ebbe Fridberg
Bo Fundell	Lars Gissler	Göran Glimsholt	Sven-Åke Granquist
Örjan Granqvist	Bertil Gustavsson	Kjell Hamberg	Lars Hed
Kerstin Holmer	Cleive Hornstrand	Mats Hugosson	Rune Hulden
Rolf Jonsson	Nils Junehill	Gunnar Laninge	Bengt Lejsved
Rolf Lenstam	Christer Lokind	Christer Malm	Sten Myrberger
Rune Nilsson	Tommy Nilsson	Sven Norling	Anders Nyrenius
Lars Olsson	Sven-Olof Olson	Tom Olson	Jan Otterström
Christer Pettersson *)	Lennart Ragvaldsson	Tommy Sandholm	Gunnar Strähle
Åke Svedmark	Sten Sörenson	Antero Timofejeff	Leif Varverud
Owe Wagermark	Håkan Westin	Jan Zingmark	

*) Ny Gammal Rrjal

Som vanligt måste man konstatera att antalet deltagande damer i detta glada gäng var på tok för lågt! Den alltid lika pålitliga **Kerstin Holmer** gjorde vad hon kunde för att försvara kvinnans rätt till att ha en trevlig afton i Rrjalkamraters gäng, men man skulle verkligen önska att fler tog chansen de två gånger per år som vi vältrar oss i kamratskap och gamla minnen.

Hela sällskapskonceptet bygger på att alla bidrar med förslag till aktiviteter och kontaktpunkter. Denna gång hade **Christer Lokind** på eget initiativ kommit med det strålande förslaget att vi skulle ansöka om att få besöka FRA, där han har kännningar. Denna omtalade institution tillhör ju inte dem som precis har svängdörrar för att ta emot besök, så förslaget accepterades alltså med glädje av oss! Vår framställan godkändes, tack vare Christers goda namn, vanligtvis råder stor restriktivitet mot studiebesök. Vi utlovades ett par timmars besök på dels museet, dels en föredragning om dagens verksamhet.

När FRA fick veta hur stort intresset var, och att så många anmält sig till besöket, kippade man efter andan en smula och meddelade att man måste begränsa antalet som man kunde ta emot. Max fyrtio gäster kunde beredas plats. Sekretariatet fick därför den tunga uppgiften att lämna återbud till tolv anmälda. Suck! Den enda någorlunda rättvisa metoden att välja ut dem befanns vara att gå efter hur sent anmälningarna kommit in. Detta resulterade tyvärr i att några av de olyckliga helt tog tillbaks sina anmälningar, men det var förstås inte mycket att göra åt.

Nåväl, återstående styrka samlades i god ordning vid utsatt tid, och lämnade utan större motvilja ifrån sig sina mobiltelefoner, vilka av förståeliga skäl inte får införas i denna elektronspäckade anläggning. Ett litet aber var att en vilsekommen Rrjalskåning noterades som frånvarande. Han kom dock tillrätta efter att, på Rrjalars vis, snabbt ha fattat beslut, när han insåg att den buss han valt att åka med, inte alls passerade FRA. Han ringde helt enkelt upp anstalten och fick hjälp direkt av **Patrik** i växeln som fixade en vakt med bil som hämtade den bortkomne. Fantastisk service!

Vi blev alla varmt mottagna av **Åsa Ljungqvist**, som var vår trevliga besöksmottagerska, och milt fösta till den byggnad där vi skulle hålla till. Med millimeterprecision delade hon upp oss i två grupper, den ena med destination museet och den andra till en föredragning av dagsläget.

I museet finns exponerade allehanda gamla intressanta krypteringsapparater, signalspaningshjälpmedel och andra intressanta minnen från förr. FRA bildades ju under början av WW2, men signalspaningskonsten uppstod långt tidigare och förädlades vartefter. Alla länder hade (och har) naturligtvis signalspaning som en viktig del av Försvaret. Den svenska förmågan stod minsann inte någon annan nation efter. Vår regering hade till exempel stor nytta av att tyskarnas koder kunde avkodas, och deras vilda krigsplaner kunde därmed följas och underlätta Sveriges egna beslut.

Vi fick höra många exempel på dåtidens förmågor av ett par nutida, kunniga förmågor vid namn **Jan-Olof Grahn** och **Anders Wik**, f d Byråchefer, och tilläts dissekera och diskutera öppet kring de många föremålen som var utställda.

En god kopp kaffe erbjöds vi också i halvtid när de båda grupperna bytte plats. Föredragningen om nutidens FRA, hållen av **Fredrik Wallin**, hade betydligt mer restriktivt karaktär, av förståeliga skäl. Om själva verksamheten ordades inte mycket, utan han gick mest in på information om det synnerligen omfattande regelverk som styr inhämtningen av signalspaningsdata. Man läser ju då och då i pressen om allmänhetens oro för att vanlig vardagskommunikation skulle avlyssnas och massinhämtas av FRA, men någon orsak till sådan oro finns verkligen inte, det betonades kraftigt. En intressant föredragning var det hur som helst, och våra värdar avtackades för sin insats med lite fredagsmys och en varm applåd. **TACK FRA** för att vi fick komma och **TACK Christer** för att du ordnade det!

Bilkortegen kom ganska snabbt till Ljunglöfska Slottet, där vi skulle hålla till resten av kvällen. Detta pampiga ställe har ju blivit möjligt för oss att använda som huvudbas vid våra kontakter, tack vare den generöse gamle kollegan och numera Slottsherren **Rolf Lenstam**. Vilken lycka för oss andra att han tagit sig an arbetet att driva Stockholms bästa konferensställe och lilla gemytliga hotellverksamhet! Han var nog en duktig Rrjal på sin tid, men han passar kanske ännu bättre in i rollen som krögare. **Tack Rolf** för att du finns!

Slottet har flera fina konferenslokaler, men på grund av vårt stora antal måste matsalen användas till den första programpunkten. På borden fanns uppdukat efterlängtade och läskande maldrycker. Vi skulle nu få avnjuta ett efterlängt föredrag av **Bertil Gustavsson** (även kallad G-Noll) om hans tid i Saudiarabien. Han var ju i flera år djupt inblandad i SAAB:s stora projekt med att sälja flygburen radar med all kringutrustning till detta ökenland.

Bertil höll ett mycket intressant och roande kåseri om de stora försäljningsansträngningarna som slutligen blev framgångsrika, samt om hur livet bland sanddynerna var, när leveransperioden så småningom inträdde. Han visade också många fina bilder från den värld som många av oss upplever som exotisk.

I publiken fanns flera Gamla Rrjalar som också varit aktiva i något hörn av projektet, och även bland de frånvarande finns ännu fler som gjort en insats i ökenlandet för Sverige och svensk industri. Det blev alltså många som kunde bidra med information, så diskussionen blev livlig. Det visade sig dessutom att även vår vördade seniormedlem, generalen **Sven-Olle Olson**, för en del år sedan haft uppdrag där nere bland samma sanddyner men i ett annat ärende. Han var vänlig nog att i sammanhanget ge en liten spontanberättelse om sina upplevelser i landet som är så olika vårt eget..

Stort **TACK Bertil** och andra som bidrog till att vi fick ytterligare en upplevelse denna dag!

En stunds mingel och fortsatt förbrödring inträdde nu, medan matsalen bytte skepnad till kvällsdukning. En gång i tiden satt ju snusfabrikören Ljunglöf i dessa anrika lokaler och pokulerade med t ex kung Oscar II och andra potentater. Säkert upplevde de också en fin och trevlig matsalsmiljö, men nutidens standard står säkert inte dåtidens efter! Personalen i Ljunglöfska Slottet är experter på att duka upp ett tilltalande matbord, det fick vi nu ytterligare ett exempel på. Det är fantastiskt

trevligt att få sätta sig till en så vacker dukning.

Den traditionella Rrjalmiddagen började nu. Den som inte varit med någon gång kan knappast tänka sig vilken stämning det blir när fler än femtio Gamla Rrjalar sätter igång och återupplever gamla minnen i glada kamraters lag! Undertecknad rapportör blir lycklig vid tanken på hur glädjefyllda våra återseenden är. Och den sångkör som bildas av en dylik församling var denna gång den mest väljudande någonsin, vågar jag påstå! Den till och med klarade av en kanon (med betoning på a) utan föregående träning. En kanon-kanon kan man säga!

Och som exempel på övriga kampsånger kan denna ”Förseningsvisa” duga, öva på den tills nästa gång, den dyker nog upp igen i det traditionella sånghäftet (melodi Kom och och prova dina vingar”:

*När man som vi sitter här denna kväll och snackar om gamla minnen,
då tänker man ofta tillbaks till en gång
när man väldigt gärna stämt upp denna sång:*

*Refr: Kom upp och prova era vingar, du rote som vi väntar på!
Vad fanken håller ni väl på med, ni skulle varit här klockan två!
Nu så är ju klockan nästan kvart i tre, och jag missat fiket med!
Nej, upp och prova era vingar! Annars går jag härifrån!*

*Kommer sen roten så blir man så glad, livet på nytt börjar leka,
man leder och leder och allt går så bra,
men vet att igen händer det, varje dag:*

Refr: Kom upp och ...

Och maten var, som vanligt, förstklassig! Fyrrätter! En urgod liten soppa med liksom ett litet köttplockepinn i, inledde frosseriet. En hemgjord (undrar om Roffe bränner hemma?) fänkålssnaps harmonierade perfekt och några goda ölsorter ingick som passande sköljmedel.

Därefter kom in en liten portionskål med en läcker, mild kryddad frukt- och grönsaksblandning, förmodligen i avsikt att förbereda våra smaklökar inför varmrätten. Ett utmärkt vitt vin serverades till detta.

Huvudrätten bestod av en rejäl bit av den förnämligaste delen av välmående, frigående hornboskap. Utmärkta tillbehör till detta och ett mycket gott rödvin fullbordade smakupplevelsen. Slottet har en utmärkt vinkällare, det har vi fått många smakprov på under åren!

Som om detta inte vore nog avslutades måltiden med en liten ljuvlig kaloribomb, som slank ner som en våt dröm en midsommarnatt i våra redan välfyllda innandömen.

I en paus mellan rätterna visade det sig att en katt slunkit in bland oss hermeliner, dvs en Gammal Rrjal som ännu inte blivit offentligt godkänd och invalid. Det var **Christer Petterson** som rest lång väg från de norrländska vidderna, där han numera bland annat fraktar folk, fä och post med samma glada min som han även

hade förr som Rrjal. Han fick som vanligt, då det dyker upp nya gamla Rrjalar, förklara sina företräden. Den församlade, månghövdade invalsjuryn visade sig ha stor tveksamhet till hans godkännande som fullvärdig medlem i G*R*I*N, men med charm, mutor och tårfyllda vädjanden lyckades han sippra in. Han fick därmed sina sällsynta regalier, prydda med Det Gylldene Kurwanfallet, och vi hälsar honom varmt välkommen i gänget!

Lennart CL Carlsson passade på under middagen att orientera om att även i sommar kommer den traditionella Puman-träffen att ordnas vid torpet.

Den alltid lika värtalige och välformulerande **Sven-Olle** tackade för maten och framhävde hur viktigt det är med kamratskap, det som vi alla så starkt upplever vid våra kontakter.

Några undanflykter för icke-deltagande publicerades inte under kvällen, mest därför att ogiltiga skäl mest angavs, typ tjänsteresor, arbete, familjehögtider och annat som inte brukar anses godkända. En undanflykt kan dock publiceras här (**Håkan Larsson**), eftersom den i alla fall är välformulerad:

Jag är en dålig människa.....igen. Men avser inte delta av personliga skäl och en hemkär själ. Tre i, Grävlinglivet i Försvarsmaktens tjänst i Enköping i veckorna påkallar behov av hemmanärvaro på helgerna så planeringen är att lämna Mälardalen den helgen. Kan vara så väl att hustrun anländer till pepparoststaden sagda helg men det förändrar inte beslutet att övervägt, men ändock, tacka nej till inbjudan. Anden är villig men kroppen svag, varför jag gärna kvarstår i maillistan med hopp om bättring till kommande möten.

OK då, Håkan, det får väl gå för den här gången!

Kvällen avslutades med kaffe och allmän förbrödring (och försystring med Kerstin) i det pampiga biblioteket, där man fortfarande känner historiens vingslag från Ljunglöfs tid. Eftersnacket blev utdraget som vanligt, och eftersom det var en ganska stor delegation som bodde kvar, så fortsatte det långt in på natten i hotellet som ligger alldeles intill Slottet. En härlig knorr för oss som snusade hos Roffe!

Nästa möte, hösten 2015 alltså, diskuterades under kvällen enbart i mindre grupper. Många anmälde att de gärna ville komma till den idealiska kontaktpunkten, **Ljunglöfska** ännu en gång. Beslut fattas senare när Slottsherren har kontrollerat om gyllenlädertapeterna fortfarande är oskadade. Och, som jag tidigare orienterat om, så har vi även ett attraktivt förslag från Rolf Svennson i Nättraby om att kanske kunna besöka en **KSRR** som återupplivats nere i Blekinge skärgård. Kanske båda förslagen kan genomföras? Det är väl ingen naturlag att vi måste träffas bara två gånger per år, utan en utflykt till ”Sveriges Trädgård” måhända också kan klämmas in under eftersommaren! Vi får se hur det vecklar ut sig, men inbjudningar kommer som vanligt till i hyfsat god tid dem som anmält korrekt epostadress till Sällskapets Högkvarter i Grundsund.

TACK igen alla, som bidragit till en härlig kontakt!

Bilder (tack för alla bidrag) och annan information kommer på vår hemsida så snart det blir möjligt:

<https://sites.google.com/site/sallskapetgrin/>

Vi ses förhoppningsvis snart igen! / Eder Ständige Sällskapssekreterare

Våra seniorer: Svenne Norling, Sven-Olle Olson och Gunnar Atterholm:

Vår leading lady: Kerstin Holmer

